

димъ, че не ште да потъне: да го напълнимъ съ вода, отъ еднажъ ште иде на дъно то; дѣто ште рече, шише то съ вода та је по-тежко отъ шише то само съ въздухъ.

Кой не знае бѣзени ти плюкала, съ които дѣцата много обичатъ да плюкатъ? Да ли сте си помислили нѣкога, зашто запушалка та искача отъ плюкало то прѣди да стигне до неа друга та запушалка, която се тика отъ мушалка та? Заштото, между двѣ тѣ запушалки, има едно третє тѣло, което се натиска отъ една та запушалка, та истикова друга та. Като тиками запушалка та съ мушалка та, усѣштами, че нѣшто въспира запушалка та въ плюкало то, прѣди да искокне крайна та запушалка. Свойство то на едно тѣло да се сбира, кога го налѣгатъ, и пакъ да се распушта, кога го оставетъ, нарича се *жилавина*. Въздухъ тѣ је много жилавъ.

Ако извадимъ отъ единъ мѣхуръ въздухъ тѣ, мѣхуръ тѣ ште се сбере и, ако му не пустнемъ изново въздухъ, никакъ не можемъ да го направимъ да стане пакъ валчестъ като поднапрѣдъ. А какво нѣшто сбира мѣхуръ тѣ? Вънкашний въздухъ, който го налѣга отъ всички страни: а въ мѣхуръ тѣ нѣма въздухъ да му се упре. Да пустнемъ въ единъ мѣхуръ *малко* студенъ въздухъ, па да вържемъ уста та на мѣхуръ тѣ здраво и да го причемъ срешта огнь тѣ: мѣхуръ тѣ малко по малко ште се надую и, ако го не оттеглимъ, ште се пукне. Отвѣнъ не је влѣзълъ въздухъ въ мѣхуръ тѣ, та ште рече, че оний въздухъ, што пустинахми въ мѣхуръ тѣ, се је нагрѣлъ и отъ топлина та се је расширочилъ: и така, въздухъ тѣ, както и всако друго тѣло, отъ топлина се расширочава, а отъ студъ се сбира. Зимъ въздухъ тѣ је студенъ и гѣстъ, а лѣтъ топлъ и рѣдкъ. Топлий въздухъ је по-лекъ отъ студений, та трѣбова да се вдига нагорѣ: да напълнимъ една лека и голѣма валка съ много тѣплъ въздухъ, валка та може да се вдигне нагорѣ въ студений въздухъ.

Нѣ и безъ нагрѣванє въздухъ тѣ все гледа да се расширочава на всички страни: невидими ти му частици все гледатъ да се распрѣснатъ, и ако туримъ единъ мѣхуръ съ малко въздухъ на едно мѣсто, дѣто нѣма въздухъ, мѣхуръ тѣ за-въ-часъ ште се надую и дору може да се пукне. Вода та гледа да се *разлѣе по земата*, а въздухъ тѣ гледа да се *распрѣсне по всички страни*; јето зашто въздухъ тѣ и други тѣла, които иматъ съшто то свойство, вече не наричатъ водности, а *газове*.